

26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεται· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικά γ' καὶ τῆς Ἀγίας προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος ᾠΨ Πα ς

N^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι α ι ς

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αι ς αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι

οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη ς την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και αποσκανδαλων των εργαζομενων την ανο

μιαν

Π^Μ ε σου ουνται εν αμφιβληστρω αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμι εγω ω εως αν πα

ρε ελθω

Φ ω νη μου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προς Κυριον εδεηθηθη

Ε^{Πα} κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε^{Πα} ντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και

συ εγνωστας τριβυσμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυτη η επορευο ο μην εκρυψαν

παγια μοι

Κ^{Πα} ατε νοουν εις τα δεξια και επε

βλεπον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α^{Πα} πω λετο φυγη απεμου και ουκ εστιν ο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἔξομολογήσασθαι ^Δ τω ο νο ο ο μα τι ι ι ι σθ ^Π

Ν^{Πα} ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α δου εν τω

Σταυ ρω ω α νη η η η λθες ^Π ι να τους εν σκο τει

θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε νους ^Δ συ να ^Δ

^{Πα} να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε κροι οις ε λε ^Π

ευ θε ε ε ρος ^Π ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου

^Δ φω ω τος παν το δυ υ υ να α α με ε ^Π

Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
αν τα α πο

δωω ω ως μοι

Σ η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

Κε και την α α γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω

Δι ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες κρα αυ

Πα γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

Δι μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως

Παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

Πα τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα κχσον

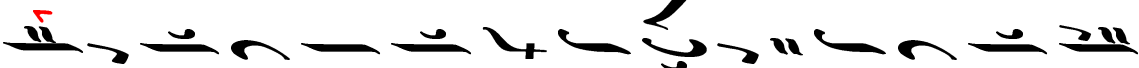
τη ης φω νη η η ης μδ

Σ ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση

η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ υ

 υ υ υ υ υ γω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

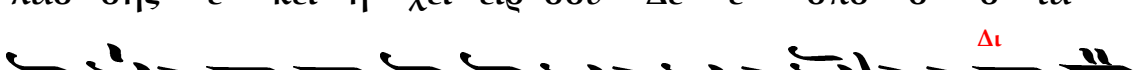
 τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα τη η η σας θα α

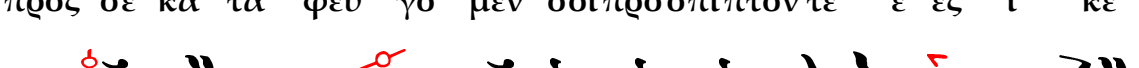
 να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της θα α

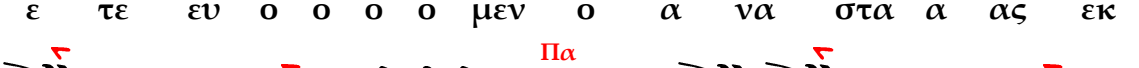
 λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα

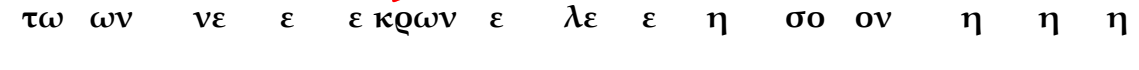
 προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσπιπτον τε ε ες ι κε

 ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α ας εκ

 τω ων νε ε εκρω ν ε λε ε η σο ον η η η

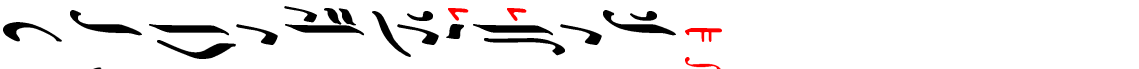

 μας

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω νην

 της δε η η σε ω ω ω ως μῃ

Εν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε ε

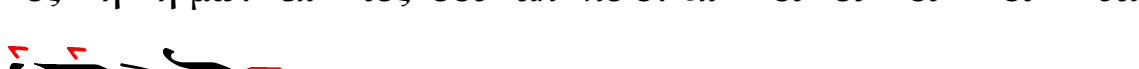
 θα και την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου

 μεν και δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει Θε ε

 ος η η μων εκ τος σου αλ λο ον εκ οι οι οι οι δα

 α α α μεν

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Δ ^{Πα} ^{Δι}
ι α παν τος ευ λο γου ντε ες τον Κυ υ

 ^{Πα}
υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου μενην α

 ^{Κε}
να α στα σι ιν α α αυ του σταυ ρο ον γα αρ

 ^{Πα}
υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω ω ω

λε ε ε ε σε

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ^{Κε} ^{Δι}
ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ι

 ^Δ ^{Πα}
ε ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

 ^{Κε}
ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α

 ^Μ ^{Δι}
α νε ε και νι ι ι σας η μα α δι α α α του

 ^{Πα}
ου ου Στα αυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε νο

ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθα ρσι ι ι ι

αν

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος Πα ρα σκευ η Η

σο φη Αν τω νι νσ το φρου αγ μα αν δρι κως κα τε

βα λες προ θυ μως ε να θλη σα σα και των βρα

βει ει ων της α νω κλη σε ως και των στε φα α νων

α ξι ω θει σα σε μνη υ υ περ των δα λων σ

των πι στως τι μων των σε μνει αν ποι σ παν το τε

προς Κυ ρι ον ε λε η θη η ναι η μας

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τσ

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος Πα ρα σκευ η Η

σο φη ^ε ^γ ^χ ^{Πα} Αν τω νι ν8 το φρου αγ μα ^{Δι} [†] ⁹ αν δρι κως κα τε
 βα λες ^{Πα} ^Δ ^δ ² προ θυ μως ε να θλη σα σα [†] ⁹ και των βρα
 βει ει ων της α νω κλη σε ως [†] ⁹ και των στε φα α νων
 α ξι ω θει σα σε μνη [†] ⁹ ^{Νη} [†] ⁹ υ υ περ των δ8 λων σ8 ^ε ^γ ^χ
 των πι στως τι μων των σε μνει αν ποι 8 [†] ⁹ ^{Δι} παν το τε
 προς Κυ ρι ον ^{Νη} ^Δ ^δ ² ε λε η θη η ναι η μας ^ν ^δ ²

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^ε ^γ ^χ [†] ⁹ ε παι νε σα
 τε αυ τον παντες οι λα οι ^ε ^γ ^χ
Μ ^{Πα} [†] ⁹ αρ τυς Χρι στ8 πα νευ φη με η τον ^{Νη} [†] ⁹ Δε σπο την Χρι
 στον ^ε ^γ ^χ ^{Πα} [†] ⁹ ο λο ψυ χως πο θη σα σα ^{Δι} [†] ⁹ των βα σανων η νεγ
 κας ^{Πα} ^Δ ^δ ² τας πλη γας καρτε ρω τα τα [†] ⁹ και ξε ο με ε
 νη πλευ ρασ ταις μα στι ξιν [†] ⁹ αι κι ασ πα α σας δι α
 τον σον ε ρα στην ^{Νη} [†] ⁹ κα α θυ πο με ν8 σα ^ε ^γ ^χ των
 στε φα νων ε τυ χες των πα ρ αυ τ8 [†] ⁹ ^{Δι} ο θεν ευ φη μη
 μενσε ^{Νη} ^Δ ^δ ² θε ο μα κα α ρι ι στε ^ν ^δ ²

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με νειεις τον αι ω να

Ο σι ο μαρ τυς παν εν δο ξε τις ε ξι σχυ

σει Ει πειν των σων πωνοντα ε παθλα και τδ μαρτυ

ρι ε σα τα αν δρει α τε ρα στι α υ πο μο

νη ην τε και την πρα ο τη τα ην ε νε δει ει ξω

σεμ νη ως α σαρ κος ο ο θεν συν ο μιλος των

Α γγε λων γε γονας Πα ρα σκευ η νυμ φη τδ Παν τα

νακτος σκευ ος τδ Πνε ευ μα α τος

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π αρ θε νο μαρ τυ υ υς α α α θλη η φο

ο ο ρε Πα ρα σκευ η η πα νε εν δο ο ο

ξε τους την α α θλη σι ιν τη ην σην ε ορ

τα α ζον τα α ας α ξι ι ι ω ως αι τη

σαι ρυ σθη η η ναι αι πει ρα σμων και θλι ι ι ι

ψε ε ε ε ων ταις προς θε ο ον προ σβει ει αι αι

αις σου και της μελ λου ου ση ης κρι ι ι σε ε ω

ω ω ω ω ω ω ω ως μα α αρτυς πα α

να οι οι οι δι ι ι ι με

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

ων αστων αι ω ω νων α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε

ε ε νε τισ μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ

Πα τρος εκ λα αμ ψας γι ος μο ο νο γε ε νης ο

αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν

α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει θε ε

ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η η

Κε Δι
 μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων τε
 μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ
 Πα
 υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο
 Δι
 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 Πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω
 Δ
 ω ω ω

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 Δ
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ε ε Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ε
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ε ε Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προ πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ
* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ Δῑ

Τ^{Δι} ἡν α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σω τηρ Αγ γε
λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η μα ας τους ε πι γη ης
κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα
ζειν

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

Π^{Δι} υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν
 θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω
 πων πε πτω κος α νε στη σας ^ε δι α του το και η μεις
 συ μφω νω ως βο ω μεν ο Α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι
 ε δο ξα α σοι ^ε

Στίχ. β'. Καί γάρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^Δ
 η τις ου

σα λευ θη σε ται ^Δ

Ρ^{Δι} ευ σε ως η μας τη πα λαι Χριστος ε πα νορ θω ωσαι
 θε λων ^Δ σταυ ρω προ σπη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον μυ
 ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του ου ου
 σαι θρη νου σαι ε λε γον ^ε οι μοι Σω τηρ των α παν των πως
 κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως
 ε κλα πης πως με τε τε θης ^ε ποι ος δε το πος το σον
 ζω η φο ρον κα τε κρυ ψε σω μα α λα Δε ε σποτα ως
 υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σο να φ η μων τον ο
 δυρ μον τω ων δα κρυ ων ^ε θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος

προσαυ τα α ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ σα με
ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ
ρι ος τω κο σμω δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα
ε λε ος

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μα κρο

ο τη τα η με ρων
Σ ταυ ρω θεις ως η βου λη της Χρι στε και τον θα να
τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας τρι η με ρος α νε στης
ως θε ος με τα δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με
νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
ε ε ευ τε πα α αν τα α της γη ης τα
πε ε ε ρα α α α τα πνευ μα τι ι κην χο
ρει ει ει ει ει αν ε πι κρο τη η η σω ω

ω ω μεν ^Μ και την Χρι στου παρ θε νο ο μαρ τυ υ

ρα ευ φη μη η σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες

χαι αι αι ροι οις ^{Δι} Πα ρα σκευ η η ο ο σι ι ι

α α ^{Πα} και θε ε ε ο τι ι μη η η η τε

χαι αι αι ροι οις η το μαρ τυ υ ρι ι ον κα λω

ω ως υ υ πο δε ε ξα με ε ε ε νη χαι αι αι

αι αι ροι οις των μαρ τυ ρων ι σο ο στα α σι ι ι ι

ε ^{Πα} και των ο σι ι ω ω ω ν ο μο ο σκη η η η

νε ^{Κε} μεθ ων ι ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ^{Πα} του σω θη η ναι τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Ο ^{Πα} ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α

γνε ε ^{Πα} Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
 της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της προ ω
 ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
 ε ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως του ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
 γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ
 στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι
 ι ι α τω ων ψυ χω ω ω η η η η μω ω ω ω
 ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος **Δι-Ϸ**

Α ^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
^{Νη} σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θη σαν ^{Δι} και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ^Ϸ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι ^Ϸ

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος Ἑ Πα ρ

Την σπᾶ δην σᾶ τη κλη σει κα ταλ λη λον ^Δερ γα
σα με νη φε ρω νυ με ^πτην ο μω νυ μον σᾶ πι στιν
εις κα τοι κι αν κε κλη ρωσαι Πα ρα σκε η α θλη φο ο
ρε ^Δο θεν προ χε εις ι α μα τα ^Δκαι προ σβευ εις
υ περ των ψυ χω ων η η μων ^π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δσυν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^πεν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ^Δε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δβα στα σα σα τον Κτιστην σου ^πδο ο ξα τω ε νοι κη
σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δδο ξα
τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κᾶ ρ σου
ου ου ου ^π

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *